

100-річчя Георгія Григоровича Єфіменка, члена-кореспондента НАН України, видатного вченого-металурга і реформатора вищої школи України

(1917–2012)

Георгій Григорович Єфіменко народився 30 січня 1917 року в м. Катеринославі (нині Дніпро) в робітничій сім'ї. З 16 років він працює на металургійному заводі, потім навчається в Дніпропетровському металургійному інституті (ДМетІ), який закінчив у 1940 році. Війну він пройшов з першого її дня і до перемоги. Після демобілізації у 1946 році у званні майора він починає працювати молодшим науковим співробітником кафедри металургії чавуну ДМетІ. У 1950 році захищає кандидатську дисертацію «Процеси шлакоутворення, властивості первинних шлаків і регулювання ходу доменної печі».

У 1951 році Г. Г. Єфіменка запрошують до роботи в апарат ЦК КПУ, де він до 1955 року працює на посаді завідувача сектора науки і культури. У 1955 році в Україні створюється Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти, і Г. Г. Єфіменко призначається першим заступником Міністра. У 1959 році він залишає цю посаду і повертається до Дніпропетровська, де працює доцентом кафедри металургії чавуну і науковим керівником створеної ним Проблемної лабораторії підготовки металургійної сировини, яка під його керівництвом стала провідним за означеною тематикою науковим центром не тільки в СРСР.

Г. Г. Єфіменко активно займається науковою роботою, приділяючи найбільшу увагу проблемним і перспективним напрямкам розвитку металургії. Він виконує піонерські розробки, пов'язані з автоматизацією управління доменним процесом та з удосконаленням методів підготовки металургійної сировини до доменної плавки. У 1971 році він захистив у МІСІС докторську дисертацію на тему «Технологічні закономірності управління доменним процесом і газопроникність шихти». У 1972 році він отримав вчене звання професора і в 1973 році був обраний членом-кореспондентом Академії Наук УРСР.

Приступивши у 1959 році до навчальної роботи в Дніпропетровському металургійному інституті, Г. Г. Єфіменко створює авторський колектив, який розпочав кропітку роботу з написання фундаментального підручника «Металургія чавуну». За друге видання цього підручника його автори в 1983 році отримали Державну премію УРСР з питань науки і техніки.

Найбільш визначним був внесок Г. Г. Єфіменка в удосконалення системи вищої освіти. Розпочавши реформування методичної і навчальної роботи на посаді ректора Дніпропетровського металургійного інституту (1970–1973 роки), він повною мірою реалізував свої новаторські ідеї реорганізації вищої освіти на посаді Міністра вищої та середньої спеціальної освіти України (1973–1984 роки).

Покинувши адміністративну роботу в 1984 році, Г. Г. Єфіменко ще чверть століття плідно працював науковим співробітником Київського політехнічного інституту і одночасно продовжував активну роботу як науковий керівник Проблемної лабораторії підготовки металургійної сировини Національної металургійної академії України.

Г. Г. Єфіменко є автором 2 підручників, 4 наукових монографій, більш ніж 200 наукових статей, 60 винаходів; підготував понад 20 кандидатів та 2 докторів наук.

Г. Г. Єфіменко є автором 2 підручників, 4 наукових монографій, більш ніж 200 наукових статей, 60 винаходів; підготував понад 20 кандидатів та 2 докторів наук.

*Ректорат, кафедра чавуну НМетАУ,
редколегія журналу «Металургійна та гірничорудна промисловість»*